

De zoete geur van liefde.

Lichaamsgeuren spelen een grote rol bij seks. Veel groter dan we denken. Vrouwen zijn daar gevoeliger voor dan mannen. Ze ruiken meer en beter! Toch kiezen juist vrouwen vaak voor al dan niet subtiele nepluchtjes . Van shampoo tot parfums. Wie en wat houden ze daarmee voor de gek?

Of spelen we gewoon met al die geurtjes zoals een kok goochelt met z'n kruiden. Voor het leuke en het lekkere?

Dat dieren elkaar kunnen lokken met geuren, is bekend. Dat het bij mensen soms net zo werkt, is minder bekend. Wel zijn er grote individuele verschillen. Waar de ene man als een hondje rond een vrouw met een bepaald parfum dreunt, rent een ander even hard weg bij diezelfde vrouw. Misschien houdt zo iemand wel van puur natuur. Maar puur natuur is niet altijd even aangenaam.

Van schoolfeesten weet ik nog, dat dansen met iemand na teveel bier of knoflook een afknapper was. Wanneer zowel bier als knoflookdampen gemengd met zweet, door de huid geperst werden, stonk dat behoorlijk. Als er dan ook nog een langzaam nummer gespeeld werd, waarbij je geacht werd te 'plakken', probeerde ik altijd pijlsnel een excuus verzinnen om uit de buurt van zo'n stinkbom te komen.

Van vriendinnen die óók grote glazen bier voor zich hadden staan, merkte ik dat ze geen probleem hadden met kleffe lijven of bierzoenen in hun nek. Alcohol vertroebelt kennelijk niet alleen de blik maar ook de neus. Dat je opgewonden kunt raken van een speciaal parfum – of aftershave- op de huid van een (mogelijke) geliefde zullen veel mensen beamen.

Vaak gaat het om persoonlijke associaties. Dat de geur van lentebloesem me raakt, heeft te maken met een laantjes vol prunusbomen waar ik met mijn eerste hockey vriendje liep te zoenen. Biochemici zijn het er over is eens dat geuren een belangrijke rol spelen bij seks en liefde.

Wie verliefd wordt, stroomt vanzelf een royale hoeveelheid peptiden rond in zijn of haar lichaam.

Die komen gelijk de pijlen van liefdesgod Eros overal terecht en beïnvloeden ons gedrag.

Niet als bij een computer worden vervolgens allerlei verbindingen tot stand gebracht.

Daarbij spelen twee centra in ons brein een belangrijke rol: het gelukcentrum vol positieve indrukken en het angstcentrum dat gevuld is duistere geheimen en narigheden.

Huidige situaties, geuren, ontmoetingen en gebeurtenissen seinen van alles door naar een van beide centra.

Of de 'bedrading' naar die centra gevoelig is of niet, hangt van ieders verleden af.

Als je gelukcentrum gemakkelijk gestimuleerd wordt, - vanwege een prettige kindertijd-, betekent dat een grotere ontvankelijkheid voor andere mensen en nieuwe ervaringen.

Iemand's specifieke geur kan dan allerlei bellen laten rinkelen. Als die andere man of vrouw ook op rationele gronden sterk appelleert aan wat jij toevallig leuk, spannend, opwindend of slim vindt, is het Bingo!

Dat juist geuren daarbij zo'n grote rol spelen, hangt samen met de wijze waarop die in ons limbisch systeem opgeslagen zijn. Waar klanken, beelden en gebaren op een bepaald moment vervagen of zelfs totaal verdwijnen, gebeurt dat bij geuren niet.

Vrijwel iedereen wordt wel eens overvallen door een geur die bij een specifieke situatie hoorde en ineens een reeks beelden met zich meebrengt.

Dat ook alledaagse geuren een rol spelen, zal bijna iedereen beamen als je merkt hoe snel die een kettingreactie te weeg brengen. Neem de geur van vers brood of appeltaart waardoor je ineens onbedaarlijke trek krijgt.

Het is dan ook niet voor niets, dat mensen die hun reukvermogen kwijt raken, zich ernstig gehandicapt voelen en depressief worden. Dat niet alleen: 25 % van deze groep, verliest zijn of haar interesse in seks!

Het leven van iemand die niet meer kan ruiken, wordt letterlijk ervaren als een bestaan 'zonder kraak of smaak'. Alles lijkt vlakker en saaiër voor wie geen jasmijn meer kan ruiken of de vertrouwde geur van een geliefd lichaam moet missen. Voor buitenstaanders is zo'n gemis moeilijk te begrijpen.

Waar we ons bij een dove en blinde voor kunnen stellen, hoe vreselijk het gemis van gehoor en gezicht is, gaat dat bij iemand die zijn reuk verloren heeft, nauwelijks op.

Veel mannen en vrouwen kicken tijdens het vrijen op specifieke lichaamsluchtjes.

Zoals Napoleon die een brief schreef aan zijn minnares Josephine: 'morgen kom ik naar Parijs, was je niet!'

Dat mensen elkaar bij een eerste ontmoeting al tamelijk snel af kunnen wijzen omdat 'iets' niet klopt -terwijl ze zich daar niet van bewust zijn-, kan te maken hebben met elkaars lichaamsgeur. Sommige wetenschappers beweren dat hun immuunsystemen dan niet bij elkaar passen.

Zoiets lijkt vergezocht maar dat het bij een verliefdheid om primitieve sensaties gaat, die ook voor onszelf niet altijd even helder zijn, staat vast.

Schrijvers, dichters en regisseurs zijn op de hoogte van deze 'geur' kennis. Dat blijkt uit hun schrijfsels waarbij een specifieke geur gebruikt wordt als thema van een verhaal, film of gedicht.

Juist omdat het zo'n universeel gegeven is, gaat dit gegeven dwars door alle genres heen: misdaadfilms, lyrische gedichten, of soapseries: een vleug van een bepaald merk sigaretten of parfum, kan de 'geurvlag' zijn waarlangs de slechterik of de verleidster onmaskerd wordt.

Hoe goed hij of zij ook alle sporen meende te hebben uitgewist.

Maar dat vleugje parfum of tabak verraadde hem of haar.

In de romantische sferen zijn er ook voorbeelden te over: stoere mannen die ineens voor de bijl gaan als ze iets ruiken dat met hun kinderjaren te maken heeft.

Of vrouwen die bepaalde herinneringen verdrongen hebben -omdat ze te eng of te opwindend waren-, en bij de confrontatie met die ene geur, ineens alles weer weten. Maar dat is fictie!

Wat te doen als in het echte leven het aroma van je geliefde ineens niet meer bevalt. En dan gaat het even niet om vuile sokken want dat kan simpel opgelost worden. Zou er iets aan de hand zijn wat je neus eerder weet dan jijzelf? Zijn de lokgeuren uitgewerkt?

Is er wezenlijk iets aan de liefde veranderd? Of heeft een van beide zo'n gezond maar smerig ruikend modderbad genomen zonder dat te melden?

Even afchecken dus voordat vergaande conclusies getrokken worden.

Zodat je er niet instinkt.